

Пісковець Л.А.

студентка,

Дніпровський національний університет

імені Олесь Гончара

Науковий керівник: Скрипник Н.Є.

доцент,

Дніпровський національний університет

імені Олесь Гончара

ІНТЕГРАЦІЯ УКРАЇНИ У СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО І РЕАЛІЗАЦІЯ НАЦІОНАЛЬНИХ ІНТЕРЕСІВ

Проблема інтеграції України у світове господарство є актуальною тому, що розвиток відносин обов'язково призводить до інтеграційних процесів, а сприйняття України як надійного зовнішнього партнера об'єктивно потребує її входження у світове співробітництво на принципах рівноправності та взаємної вигоди.

Актуальність проблеми інтеграції України у світове господарство висвітлено в працях багатьох зарубіжних і вітчизняних вчених: Кулішова В.В., Передерій О.С., Яблонської А.А., Сохацької О.М., Колодко Г.В. та ін. Вчені дослідили важливість ролі інтеграції української економіки у глобальні міжнародні економічні процеси.

Глобалізаційні та інтеграційні явища сьогодні охоплюють найважливіші процеси соціально-економічного розвитку, сприяють прискоренню економічного зростання і модернізації. Якщо говорити про національну економіку України, то варто сказати, що інтеграційні процеси вимагають узгодження державної економічної політики з глобальною економічною системою та її структурою, способами функціонування, вимагають адаптації національної економіки до світових вимог, стандартів і принципів функціонування світової економіки.

Інтеграція України у світовий економічний простір залежить від трансформаційних процесів, які, сприяючи зростанню конкурентоспроможності суб'єктів господарювання, визначатимуть напрями і форми взаємодії національного народного господарства зі світовим. Ринкова трансформація економіки передбачає вирішення внутрішньо-економічних проблем шляхом адаптації перехідної економіки до зовнішнього ринкового середовища, що еволюціонує. Процеси внутрішньої трансформації слід розглядати водночас і як процеси входження України до світогосподарського простору [1, с. 92–100].

На даний час практично всі розвинені країни зайняті у створенні ефективної моделі майбутнього. Глобалісти ставлять перед собою завдання в умовах міжнародної трансформації удосконалити систему міжнародних відносин, яка здатна підвищити керованість процесами світового розвитку в цілому й одночасно гарантувати надійну політичну безпеку кожному члену міжнародної спільноти. Проте сьогодні вже треба враховувати, що країни ще

не використовують величезний потенціал інтеграції в своїй економічній стратегії, не здатні вистояти в сучасній глобальній конкуренції, протистояти викликам глобалізації. Однією з таких країн є Україна.

Надалі Україні для організації взаємодії зі світовим господарством потрібно сконцентруватися на досягненні таких цілей:

- підвищити національну конкурентоспроможність, спільно протистояти викликам глобалізації;

- використовувати перевагу «економіки масштабу», що дозволить розширити ринок, зменшити трансакційні витрати, стимулювати притік прямих іноземних інвестицій, сприяти модернізації і структурним реформам в економіці, залучити країни, що формують ринкову економіку або здійснюють глибокі економічні реформи до регіональних торговельних угод країн з вищим рівнем розвитку;

- розглядати цей процес як канал передавання господарського досвіду [2, с. 143].

Для України існує нагальна необхідність поетапного формування моделі конкурентоспроможної відкритої національної економіки з урахуванням переваг міжнародної регіональної інтеграції. Обґрунтування такої моделі розвитку економіки України має враховувати досвід багатьох, передусім європейських, країн і водночас бути адаптованим до національної специфіки розвитку ринкових відносин. Забезпечення умов усталеної конкурентоспроможної вітчизняної економіки безпосередньо пов'язане зі світовими тенденціями розвитку конкурентного середовища, економічної кон'юнктури, особливостями взаємодії з іншими країнами в процесі інтернаціоналізації господарства [3].

Основними рисами та акцентами співробітництва в рамках СНД для України могли б стати:

- інтенсивний розвиток виробничо-технологічної кооперації підприємств і галузей, які мають традиційні зв'язки, що склалися в рамках єдиної держави, з будівельно-монтажними організаціями, що надають великомасштабні послуги;

- створення стратегічних транс'європейських та євразійських транспортних коридорів, зокрема Євразійського транспортного коридору, з метою об'єднання ринків країн Азії і Європи, значного збільшення транзитних товаропотоків;

- споріднених виробництв та підприємств, які можуть забезпечити роботи по різних технологічних циклах виробництва;

- співробітництво у сфері екології та раціонального природокористування, розробка та поширення екологічно безпечних, ресурсо- та енергозберігаючих технологій, використання нетрадиційних джерел енергії;

- спільна розробка родовищ корисних копалин – сировинних паливно-енергетичних та ресурсів [4, с. 137–152].

Отже, входження України у світову систему господарювання вимагає визначення пріоритетних напрямів реалізації національних інтересів, які пов'язані з перспективами всебічного розширення коопераційних, інтеграційних контактів з країнами і, насамперед, з ЄС. А це засвідчує, що:

– країни-члени ЄС являють собою надзвичайно великий та потужний ринок, причому прив'язка до нього та скасування взаємних обмежень у процесі торгівлі з ним здатні допомогти вирішити основні проблеми збуту продукції, яка виготовляється в Україні;

– присутність у європейському ринковому просторі, а також міждержавне, міжурядове та міжвідомче співробітництво дадуть змогу Україні брати активну участь у програмах галузевого, технологічного, науково-технічного, освітньо-гуманітарного розвитку Євросоюзу;

– лібералізація та взаємне відкриття економічних режимів є гарантією капіталовкладень, що зумовить приплив іноземних інвестицій до країни;

– офіційний європейський статус автоматично означав би поширення на Україну всіх вигідних для її економіки особливостей режиму діяльності в торговельно-інвестиційній сфері, які поширюються і на інших членів Євросоюзу [5, с. 216].

Список використаних джерел:

1. Кулішов В. В. Дослідження сучасної світової глобалізації в економічних процесах / В. В. Кулішов // Вища школа. – 2011. – № 9. – С. 92–100.
2. Передрій О. С. Міжнародні економічні відносини : навч. посіб. / О. С. Передрій. – К. : Знання, 2015. – 264 с.
3. Яблонська А. А. Комплексна оцінка економічної ситуації в Україні у 2014–2015 рр. / А. А. Яблонська, Ю. Кравец, Ю. Стасина [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://iac.org.ua/kompleksna-otsinka-ekonomichnoyi-situatsiyi-v-ukrayini-u-2014-2015-rr-chastina-1-zagalna-otsinka-makroekonomichnoyi-situatsiyi/>.
4. Сохацька О. М. Глобальні дисбаланси: світова та українська економіка / О. М. Сохацька // Вісник Тернопільського національного економічного університету. – жовтень-грудень, 2012. – Випуск 4 – С. 137–152.
5. Колодко Г. В. Глобалізація і перспективи розвитку постсоціалістичних країн / Г. В. Колодко. – К. : Основні цінності, 2013. – 320 с.

Юхименко Г.К.

студентка,

Науковий керівник: Дученко М.М.

кандидат економічних наук, доцент,

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

РЕТРОСПЕКТИВНИЙ АНАЛІЗ ГРОШОВО-КРЕДИТНОЇ ПОЛІТИКИ НАЦІОНАЛЬНОГО БАНКУ УКРАЇНИ

Через динамічність економіки і фінансово-кредитної системи України та нестабільну політичну ситуацію необхідно постійно змінювати спосіб регулювання грошово-кредитної політики Національного Банку. Формування монетарної політики в умовах ринкових трансформацій в Україні є складним процесом, який потребує нових механізмів реалізації відповідно до розвитку